

Fiske i sajve-sjøen

En gang var det to samer som fór til fjells for å fiske med not. Den ene var gammel, den andre var ung. Så snart de kom frem til vatnet, begynte de å fiske. Men de fikk lite fisk, så de fant snart ut at de ville gi opp og heller dra hjem igjen. Da sa den eldste: – Jeg vet om et vatn her oppe med masser av fisk, både store og feite. Men det nytter ikke å prøve seg om en ikke kan tie. For det er et sajve-vatn. – La oss gå dit da, sa den yngste samer. – Jeg kan nok tie. Dermed fór de til sajve-vatnet. Der kastet de ut noten og dro den mot land. Garnet var fullt av sprellende fisk. Da tenkte den yngste: – Disse fiskene kan ikke smette ut. Det finnes ikke feil i garnet. Og han slapp fra seg et ord. Han klarte ikke å tie stille. Brått var hele garnet tomt, og ikke en fisk var å se. Da sa den eldste samer: – Det nytter ikke for oss å fiske her. Jeg tenkte nok at du ikke kunne tie. – La oss prøve en gang til, sa den andre, – jeg klarer det denne gangen. Så kastet de ut noten igjen. De dro den mot land. Da garnlinjen var trukket inn, så de at noten var full av fin fisk. Da tenkte han igjen: – Nå kan de i hvert fall ikke på noe vis slippe unna. Og det sa han også. Med ett var hver eneste fisk forsvunnet. De fikk ingenting. Da sa den eldste samer: – Vi kan like godt gå hjem. Det vil ikke lykkes oss å få fisk her, når min venn slett ikke kan tie. Da tryglet den yngste han enda en gang og lovte at nå skulle han ikke si en lyd. – Bare du, bestefar, vil. Jeg har lært det nå! De kastet ut noten på ny. De dro den mot land. Det var fullt av fisk i den. Han holdt på å slippe et ord igjen, men klarte å stoppe i tide. Da de hadde fått garnet på land, hadde de en veldig fangst, og det var stor feit fisk. Nå sa den eldste samer: – Der ser du. Fordi vi tiet, fikk vi mye. Sånn er det med sajve-sjøen. Vil man fiske her, må man tie.